

פרק ב

וַיִּמַן יְהוָה דָּג גָּדוֹל לְבַלַּע אֶת־יוֹנָה
 וַיְהִי יוֹנָה בְּמִעַי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹת:

וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו מִמִּעַי הַדָּגָה:

וַיֹּאמֶר

קָרָאתִי מִצָּרָה לִי אֶל־יְהוָה

וַיַּעֲנֵנִי

מִבֶּטֶן שָׂאוֹל שׁוֹעֲתִי

שָׁמַעַתָּ קוֹלִי:

וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצֹּלָה

בְּלִבְבַּי יָמִים

וְנָהַר יִסְבְּבֵנִי

כָּל־מִשְׁבְּרֵיךָ וְגַלְיֵךָ עָלַי עֲבָרוּ:

וְאֲנִי אֶמְרָתִי

נִגְרַשְׁתִּי מִנִּגְדַּי עֵינַיִךְ

אֶדְ אוֹסִיף לְהִבִּיט

אֶל־הַיָּבֵל קִדְשָׁךְ:

אֶפְפוֹנִי מִיָּם

עַד־נִפְשׁ

תִּהְיוּם יִסְבְּבוּנִי

סוּף חֲבוּשׁ לְרֵאשִׁי:

לְקַצְבֵי הַרִים יִרְדְּתִי

הָאָרֶץ בְּרַחֲמֶיהָ בְּעַדִּי לְעוֹלָם

וְתַעַל מִשַּׁחַת חַיִּי

יְהוָה אֱלֹהֵי:

בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נִפְשִׁי
 אֶת־יְהוָה זָכַרְתִּי
 וַתָּבוֹא אֵלַי תַּפְלְתִּי
 אֶל־הַיָּבֵל קִדְשָׁךְ:

מִשְׁמְרִים הַבְּלִי־שׁוֹא
 חֲסִדִּים יַעֲזֹבוּ:

וְאֲנִי בְקוֹל תּוֹדָה
 אֶזְבַּח־לְךָ
 אֲשֶׁר נִדְרַתִּי אֲשַׁלְּמָה
 יִשׁוּעַתָּה לִיְהוָה: ס

וַיֹּאמֶר יְהוָה לַדָּג
 וַיִּקַּא אֶת־יֹנָה אֶל־הַיָּבֵשָׁה: פ